

JAK JSEM SE ZBLÁ•ZNIL ...

Stá™eda, 29 Á•ervenec 2015

VypĀĵĀ•il jsem si tehle titlek z televiznĀ-ho filmu od Oty Pavla a ArnoĀĵita Lustiga, mĀĵla to pĀ˘vodnĀ˘ bĀĵt kniha, ale uĀĵ nĀ- nedoĀĵlo. PĀ™ed Ā•asem tu totiĀĵ probĀĵhla diskuse u Ā•Āĵnku Ā•ZamyĀĵlenĀ-Ā•e o sebevraĀĵdĀĵch a objevil se i nĀ sobeckĀ˘ k pozĀ˘stalĀĵm. MoĀĵnĀĵ ano, jĀĵ tvrdĀ-m Āĵe ne. Proto jsem si ten titlek vypĀĵĀ•il, abych tĀ-m uvedl vlastnĀ- p vlastnĀ˘ pĀ™iznĀĵnĀ-.

Abych na vlastnĀ-m pĀ™Ā-kladu ukĀĵzal, Āĵe ono to mĀ˘Āĵe bĀĵt Ā˘plnĀ˘ jinak. Je totiĀĵ straĀĵnĀ˘ tĀ˘ĀĵkĀ˘ pĀ˘ nĀ˘co v nepoĀ™Āĵdku. PĀ™ece nejsem blĀĵzen, Ā™ekne kaĀĵdĀĵ a Ā™Ā-kal jsem si to i jĀĵ. Jestli tahle veĀ™ejnĀĵi zpovĀ jednomu, budu ĀĵĀstnĀĵ. Jsem Ā•lovĀĵk, kterĀĵ mĀĵ rĀĵd lidi a potĀ™ebu je lidi kolem sebe. Samota a osamĀnĀ- mn se projevilo, kdyĀĵ jsem v Americe zaĀ•al jezdit s kamionem. Bez americkĀĵch dokladĀ˘ o vzdĀĵĀĵnĀ- je to straĀĵnĀ˘ tĀ˘Āĵk mĀĵlokdo dostane pĀ™Ā-leĀĵitost ukĀĵzat co umĀ-. Tak abych nĀĵjakĀĵ papĀ-r zĀ-skal, zvolil jsem cestu mnoha naĀĵincĀ˘, u si Ā™idiĀ•Āĵk a zaĀ•al jezdit. SĀĵm a sĀĵm, Ā•asto pĀĵr tĀĵdnĀ˘ z domova pryĀ•. Ale co jsem mĀĵl dĀ˘lat.

NenĀĵvidĀĵl jsem to, doma AniĀ•ka a malĀĵ PĀ˘Āĵa, tolik jsem chtĀĵl bĀĵt s nimi. Pak jsem pĀ™ĵjel domĀ˘ a vĀ˘dĀĵl, Ā dny budu zase muset odjet; a byl jsem na nĀ˘, no, mĀ-rnĀ˘ Ā™eĀ•eno protivnej. Āĵ mnohem pozdĀĵji se mi podaĀ™ilo najĀ-kdy jsem byl pryĀ• jen tĀ™mi aĀĵ Ā•tyĀ™mi dny, ale nemoc uĀĵ se projevovala. Nebudu popisovat vĀĵechny pĀ™Ā-znaky, to je tenkrĀĵt neuvĀ˘domoval, kdyĀĵ mi to AniĀ•ka Ā™Ā-kala, hĀĵdal jsem se s nĀ-, Āĵe mi nic nenĀ-. x x x TeĀ• musĀ-m sa do historie. MĀĵ otec se odstĀ˘hoval v roce 1965 do AustrĀĵlie a dĀ-ky tomu jsem strĀĵvil vojnu u mostnĀ-ho vojska, jak se tomu vzneĀĵenĀ˘ Ā™Ā-kalo. Most jsem nevidĀĵl, zbraĀ˘ taky ne, zato vojenskĀ˘ stavby. Kdy si se tomu Ā™Ā-kalo PTP. V roce odcestovala mĀĵ maminka, dva bratřanci po nĀ-, zbyl jsem tu vlastnĀ˘ sĀĵm. Ā•etyĀ™ikrĀĵt mi bylo doporuĀ•eno zmĀ˘nit zamĀ˘stnĀĵnĀ-, protoĀĵe se mĀ˘ politickĀ˘ nĀĵzory "nesluĀ•ovaly", vzali mi sluĀĵebnĀ- pas. BĀ˘Āĵel Ā•as a pak mĀ˘ totĀ˘Āĵ, to kdyĀĵ udĀĵlala tu chybu a vzala si mne. V roce 1984 nĀĵm dali pas do JugoslĀĵvie, k tomu adresu Ā˘Ā™adu komis OSN pro uprchlĀ-ky v BĀ˘lehradu a doporuĀ•enĀ-, abychom se nevraceli. Jsem srab, poslechl jsem. V tu dobu jsem netuĀĵil, kam se to vlastnĀ˘ hnu. DuĀĵevnĀ˘, prostĀ˘ uĀĵ toho bylo moc.

Pak pĀ™Āĵlo udĀĵlost, kterĀĵ vĀĵe definitivnĀ˘ odstartovala. Bylo Ā˘to 1996, kdyĀĵ mĀĵ podnik ztratil pĀĵr dĀ˘leĀĵitĀĵ zĀĵkaznĀ-kĀ˘, nĀ˘kdo nĀĵs vytlaĀ•il z trhu. VyrĀĵbĀĵl okna pro rekreaĀ•nĀ- vozidla a konkurence nabĀ-dla lepĀĵĀ- a levnĀĵĀĵ se stĀĵvĀĵ. JĀĵ okna rozvĀĵel a nejednou nebylo komu.

UsilovnĀ˘ jsem hledal prĀĵci, ale padesĀĵtk na krku, to se hledĀĵ hodnĀ˘ tĀ˘Āĵko. ZkrĀĵtka, nikdo mnĀ˘ nepotĀ™eboval vĀ˘domĀ-m, Āĵe jsem starej, nepotĀ™ebnej a bez prĀĵce. PĀ™eĀĵĀ-val jsem den po dni a vĀ˘dĀĵl jsem, Āĵe to je ĀĵpatnĀ˘ nĀĵpad, jak z toho ven. Nic mnĀ˘ netĀ˘Āĵilo a vĀĵe jsem dĀ˘lal mechanicky ve "standby" reĀĵimu.

TenkrĀĵt jsem nad sebevraĀĵdou vĀĵĀĵnĀ˘ pĀ™emĀĵĵlel, a zachrĀĵnilo mnĀ˘ to, co jsem sĀĵm do komentĀĵĀ™e napsoused: "Ano, sebevraĀĵda vyĀ™eĀĵĀ- vĀĵechno, ale ty si to neuĀĵijeĀĵ". PĀ™iznĀĵvĀĵm, Āĵe na AniĀ•ku a naĀĵeho Petra nemyslel. Je to v tomhle stavu sobectvĀ-? S chladnou hlavou je, ale v tom duĀĵevnĀ-m stavu?

TenkrĀĵt mne AniĀ•ka odtĀĵhla k doktorovi, breĀ•el jsem, Āĵe se nechci zabĀ-t. Doktor se na mnĀ˘ kouknul a bez ptanĀ- vyĀĵetĀ™ovĀĵnĀ- mi pĀ™edepsal Ā˘k proti depresi. JenĀĵe to nebylo tak jednoduchĀ˘, AniĀ•ka mnĀ˘ vodila na prochĀĵjky, mnĀ˘ rozptĀĵlit a povzbudit. Pamatuju, jak jsme Āĵli parkem, proti nĀĵm staĀ™enka a AniĀ•ka mi Ā™Ā-kĀĵ Ā•" podĀ-vej, jak si Āĵivota. JĀĵ na to podĀ-vej, jak vypadĀĵ, uĀĵ tu dlouho nebude. A zas jsem breĀ•el. V tu dobu uĀĵ jsem prĀĵci mĀĵl, chovĀĵnĀ- se zmĀ˘nilo, ale vyletĀĵl jsem pro kaĀĵdou prkotinu. Jednou jsem Āĵertoval, v pĀ™Ā-ĀĵĀ- vteĀ™inĀ˘ nadĀĵval. A byl pod dohledem doktora a ten pĀ™Āĵel na to, co mi vlastnĀ˘ je. BipolĀĵrnĀ- porucha, prĀĵvĀ˘ Ota Pavel jĀ- trpĀĵl, ale v mnoh silnĀĵĀĵĀ- formĀ˘. PĀ™itom je to pouhĀĵ hormonĀĵlnĀ- a chemickĀĵ nerovnovĀĵha v mozku, kterĀĵ se sice nedĀĵ vylĀ˘Ā•it, ale dĀĵ. A tak polykĀĵm poctivĀ˘ a poĀ™Āĵd kaĀĵdĀ˘ rĀĵno prĀĵĀĵek. Nejsem v poĀ™Āĵdku, je doba, Ā•asto tĀĵdny a nĀ˘k propadĀĵm zoufalstvĀ- ze vĀĵeho kolem mĀ˘, pak to pĀ™eĵde a jĀĵ se pouĀĵtĀ-m do vĀ˘cĀ-, kterĀ˘ bych jeĀĵtĀ˘ pĀ™ed tĀĵdnaprosto odmĀ-tal, jen sedĀĵl v kĀ™esle a Ā•umĀĵl na televizi. Koncem Ā•ervence jdu k mĀ˘mu neurologovi a vĀĵechno s nĀ-proberu; moĀĵnĀĵ je Ā•as na zmĀ˘nu Ā˘kĀ˘ Ā•i mnoĀĵstvĀ-. x x x StaĀ•ilo tenkrĀĵt mĀĵlo, soused mne nemusel potkat vĀĵechno jinak. NejvĀ˘tĀĵĀ- dĀ-k ale patĀ™Ā- AniĀ•ce a dennĀ˘ jĀ-, jĀĵ dnes uĀĵ starĀĵ dĀ˘dek, dĀ˘kuju za to, Āĵe tu stĀĵle mĀ˘Āĵeme stĀĵrnout spolu. MICHAL